

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
 Otto Gornitzka. - Telefon 74.
 Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 330

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
 Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø

Fredag den 15. Juni

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
 senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Bocher Washington.

En Slavedreng, der blev til noget.

—0—

En Dag i Aaret 1858 fødtes i Staten Virginia i Amerika en lille Negesdreng, som fik Navnet Bocher. Hans Fader var Slave ved et Saltværk mange Mil borte, og hans Moder var Slavinde paa en Plantage.

Foruden Bochers havde hun to Børn at forsørge, men om Opdragelse kunde der slet ikke være tale.

Naar de smaa Negerbørn var nogle faa Aar gamle, blev de sat til at arbejde, og det blev Bocher ogsaa, da han var 6—7 Aar. At lære at læse og skrive var der slet ikke tale om, ja, der var endog fastsat en streng Straf for enhver, der forsøgte at lære Slaverne at læse og skrive.

Bocher maatte somme Tider følge Plantageejerens smaa Piger i Skole. Han kiggede da ind i Skolestuen og tænkte: Hvem der var saa lykkelig. At gaa i Skole maatte omtrent være det samme, som at komme i Paradiset, mente han.

En Morgen hørte han Moderen bede: „O, Gud, skænk Nordstaternes Hære Sejr og mine Børn Frihed!“

Bønnen blev hørt! Og en Dag lød Budskabet: Slaverne er fri og maa rejse, hvorhen de lyster.

Stor Glæde og Jubel overalt. Bochers Moder knugede og kysede sine Børn og græd af Glæde. Kort efter rejste hun til Manden. Vel havde de deres Frihed, men de maatte arbejde meget strengt for at faa Føden. Bocher maatte ogsaa tage fat i Saltværket. Ofte arbejdede han fra Kl. 4 om Morgenen, men han klagede ikke.

Her fik han lært at kende Tallene, og det var han ikke saa lidt stolt af. Senere fik han fat i en A. B. C., og med stor Møje og Besvær fik han lært at læse. Og senere fik han sit store Ønske opfyldt: at komme i Skole.

Her lagde han Mærke til, at alle Børnene havde Efternavn, Det havde han ikke. Og da Læreren spurgte, om hans fulde Navn for at skrive det ind i Protokollen, svarede han raskt: Bocher Washington.

Han kom nemlig til at tænke paa den berømte Præsident, og han har i Sandhed baaret Navnet med Ære.

I Hampton havde en General Armstrong oprettet en Skole for Negre. Dette erfarede Bocher og han havde ikke Rø paa sig, førend han kom af Sted til Skolen. Han tørstede efter Kundskaber. Han maatte, og han vilde frem.

Til Hampton var der ca. 100 danske Mil, saa det var ikke nogen Smutvej. Paa Vejen maatte han døje meget, Kulde og Sult.

Ofte maatte han sove ude i

Kasser og under aaben Himmel. Men endelig naede han da Hampton. Sørgelig saa hans Klædedragt ud: laset og pjaltet. Og han frygtede for at blive jaget bort, naar han henvendte sig til Overlærerinden. Hun gav ham heller ikke meget Haab, men da han lod til at ville forsvinde, sagde hun tilsidst: „Foredragssalen her ved Siden af trænger til at fejles; tagen Kost og gør rent derinde!“

At denne Rengøring kunde have Betydning for ham, var han straks klar over. Til alt Held havde han i en af sine tidligere Pladser lært at gøre grundig rent. Og med godt Mod tog han fat paa Rengøringen. Herom fortæller han selv: „Jeg fejede Foredragssalen tre Gange, saa fik jeg fat i en Støveklud og støvede af 4 Gange. Da Overlærerinden kom, gned

Kirke. Senere fik han erhvervet en Plantage, og her blev en Stald og et Hønsethus omdannet til Skolelokaler.

Og nu rejste den ene Bygning sig efter den anden, opførte af Eleverne selv.

Og Skare efter Skare af unge videbegærlige Negre strømmede til.

Nu er Skolen besøgt af ca. 2000 Negere aarlig. Der findes 150 Lærere, Kontorfolk o. l. Skolens Grund er paa ca. 18.000 Tdr. Land, og Værdien af Skolen andrager over 7.000.000 Kroner.

Bocher Washingtons Liv er noget af et Eventyr; men til sin sidste Stund havde han et ydmygt og gudfrygtigt Sind og gav Gud Æren for alt det, han havde udrettet.

Bocher Washington døde 1916.

sød og god ved hende; men trods det, at han var Godheden selv og utrættelig i sin Omsorg for Gerda, havde han dog ogsaa sine Svagheder, han blev for Eksempel meget let fornærmet, hvis nogen sagde ham imod eller gjorde ham Uret, og saa lod han sit Raseri gaa ud over den, der havde fornærmet ham, om det saa var en Direktør; han var derfor tit uenig med dem, han arbejdede sammen med. Naar der saaledes havde været noget i Vejen henne paa Fabrikken, var han mut og tvær, naar han kom hjem, men Gerda forstod saa godt at faa sat ham i Humør igen; det var heller ikke let, at være gnaven ret længe ad Gangen i hendes Selskab, hun ligefrem sprudlede af Humør og Livsglæde.

Gerda saa op paa Uret, nu kun-

den af ham og strøg ham kærtgennende gennem hans tætte Haar, og sagde blidt: „Fortæl mig, hvad der er i Vejen, lille Ven, hvad er der sket henne paa Fabrikken i Dag, siden Du er saa ked af det, Poul?“

Han rettede sig pludselig op og saa paa hende med taareblændende Øjne: „Ja, Gerda“, sagde han „Du kan jo lige saa godt faa det at vide i Dag som i Morgen. Jeg er afskediget. Direktøren var meget vred i Dag, over hvad, ved jeg ikke, mensom sædvanlig skulde det gaa ud over os, da han skulde have Afløb for sit Raseri. Det traf sig da saa uheldigt, at jeg var den første, han mødte paa sin Vej, da han gik sin Runde i Fabrikken, for at passe, om alt gik, som det skulde, straks begyndte han at overfuse mig med de værste Skældsord, det gik ikke hurtigt nok med mit Arbejde, jeg skulde ikke tro, at jeg kunde tjene min store Løn ved at staa og sove, og saa videre. Jeg havde staaet og taget imod det en Tid. Det gærede vældigt i mig, og jeg følte saadan en Lyst til at slaa ham i Gulvet. Aa, Gerda, Du kender mig jo og ved, at jeg ikke kan beherske mig; tilsidst blev jeg helt ude af mig selv, og vendte mig om imod ham og hvæsedede ham op i Ansigtet, at han skulde tage sig i Agt for at fornærme en Mand, som gjorde sin Pligt til Punkt og Prikke. Vi kom derpaa i et heftigt Skænderi, og jeg blev mere og mere desperat og sagde meget, som jeg nu indser var dumt sagt. Enden paa det blev da ogsaa, at han pr. omgaende afskedigede mig.“

Nu skjulte Poul igen Ansigtet i Hænderne. Gerda var ellers vant til at tage enhver Situation med Rø, hun havde ogsaa hørt rolig paa Pouls Beretning, men da han var færdig, strømmede Taarerne ned ad hendes Kinder. Det var alt for frygteligt at tænke paa at Poul var afskediget; nu hørte han med blandt de Tusinder af arbejdsløse, og det vilde være næsten umuligt at faa Arbejde igen, naar han var jaget bort fra Fabrikken; hvad skulde der nu blive af lille Birte og dem selv. De havde ganske vist sparet en Del Penge sammen i den korte Tid, de havde været gift, men de rakte ikke langt.

Gerda lagde sit Hoved ind mod Pouls Skulder og græd.

Da de havde siddet saaledes en Stund, sagde Poul: „Gerda, Du maa ikke græde saadan, det kan jeg ikke taale at høre, kan Du tilgive mig, min lille Pige, det er jo min Skyld, at jeg har mistet min Plads, bagefter kan det ikke nytte at fortryde.“

Gerda fik pludselig en Idé, da Poul sagde de Ord „bagefter kan det ikke nytte at fortryde.“

Hun havde nu en Plan færdig, som hun vilde gennemføre. Hun

Et Billede fra vor nordlige Koloni Grønland.

hun med sit Lommetørklæde paa Paneler og Bænke, men da hun ikke fandt det mindste Støvgram noget Steds, sagde hun: „Jo, jeg tror nok, vi kan bruge Dem paa Skolen.“

Bocher følte sig som det lykkeligste Menneske i Verden.

Han fik Plads som Portner og maatte deltage i Undervisningen. Ofte kneb det for ham at faa Tid til Lektierne, men han holdt ud, og til Trods, at han ikke ejede en Øre, naede han alligevel at tage Afgangseksamen i Aaret 1875.

Og stolt var han,

Og foruden have erhvervet sig Kundskaber, havde han lært at forstaa, at legemligt Arbejde er ikke nogen Skam, og at den største Lykke er at hjælpe andre.

Efter at have været Lærer forskellige Steder grundede han Negerhøjskolen i Tuskegee i Staten Alabama

Han begyndte ganske alene og uden en eneste Skilling i Lommen.

Der var Elever nok, og Undervisningen begyndte i en forfalden

Afskediget men -

Fortælling af KAMILLA HERTZ.

—0—

Gerda gik nynnende og dækkede Bord — hun ventede paa, at hendes Mand skulde komme fra Arbejde paa Fabrikken. Det var henimod Aften en raakold Eftermiddag sidst i Oktober. Regnen siledede ned udenfor, og alt syntes graat i graat; men Vejret havde ingen Indflydelse paa Gerdas Sind, hun var lykkelig og glad.

Poul og hun havde været gift i ca. 1½ Aar og boede inde i Byen i et af disse kedelige Rækkehuse, hvor Facaderne er ens næsten saa langt Øjet kan række, Gerda syntes ikke det var kedeligt, hun holdt af den lille Lejlighed, hendes og Pouls Hjem. Her havde hun mange lykkelige Timer sammen med Poul og deres lille Pige Birte, der var 8 Maaneder gammel, og her kunde hun rigtig gaa og pyldre og hygge om sine kære; Gerda holdt saa uendelig meget af Poul, han var altid saa

de han snart være der, den kære Dreng, saa skulde de have en rar og hyggelig Aften sammen. Nu var der nogen, der tog i Dørhaandtaget, det var nok ham. Gerda skyndte sig ud og lukkede op. Det var Poul.

„Goddag Poul“, sagde hun idet han traadte ind i Entreen. „Goddag Gerda“, kom det lavt fra Poul, han var helt gennemblødt af Regnen, og hvordan var det dog, han saa ud i Ansigtet, han var helt bleggraa og saa meget træt og ulykkelig ud.

„Du er da vel ikke syg, Poul“, udbrød Gerda ængstelig, „Du er saa bleg.“

„Nej, jeg fejler ikke noget“, svarede Poul kort.

Da Gerda havde hjulpet ham af med Overtøjet, gik de ind i Stuen, hvor Maden stod parat.

Poul sank ned i en Stol og begravede Ansigtet i sine Hænder.

Nu forstod Gerda, at der maatte være noget meget alvorligt paa Færde, saadan havde hun aldrig set ham før, hun gik hen ved Si-

rejste sig og sagde: „Du har Ret Poul, det kan ikke nytte at sidde her og sørge. Du skal se, Du finder nok noget Arbejde igen, naar vi bare ikke taber Modet. Du siger, at det er din Skyld, jeg synes da, at det mere er Direktørens, han behøver jo ikke fornærme Arbejderne uden Grund.“

Hun gjorde en lille Pause, men fortsatte igen: „Jeg tror, jeg bliver nødt til at gaa ud til Byen før Forretningerne lukker. Jeg mangler lidt Havregryn til lille Birte, vil Du se efter hende, hvis hun vaagner.“

„Ja, det vil jeg, Gerda. Du kan roligt gaa, Føden skal vor lille Pige have, hvordan det saa end gaar med os.“

Gerda fik hurtigt Overtøjet paa og gik ud paa Gaden. Regnen var endnu ikke holdt op. Himlen var helt overtrukket med graa Skyer. Gerda ænsede ikke Regnen, hun gik rask til, for saa hurtigt som muligt at faa udført sin Opgave, hun havde et lille Haab, som hun klamrede sig til.

Da hun havde gaaet gennem en Del lange Gader, naaede hun endelig sit Bestemmelsessted. Hun stod foran en høj flot Bygning. Her havde Direktør Holck fra Margarinefabrikken sin Privatbolig. Gerda blev staaende en Stund, hun var blevet lidt betænkelig, hvad kunde det vel nytte at gaa ind og bede den strenge Direktør om, at Poul maatte faa Arbejde igen, naar han havde fornærmet Direktøren saa grundigt; men alligevel, hun kunde jo ikke faa værre Svar end Nej, her var intet at tabe; men hvis det lykkedes, alt at vinde.

Endelig tog hun Mod til sig og ringede paa, hun kunde mærke, hvor Hjertet hamrede i Brystet, og hun var nær løbet sin Vej; da en ung Stuepige lukkede Døren op. Med en Kraftanstrengelse tog hun sig sammen og spurgte temmelig roligt:

„Kan jeg faa Direktør Holck i Tale? De kan sige, at det er Fabriksarbejder Poul Jørgensens Kone.“

„Ja, et Øjeblik“, svarede Pigen og gik, Gerda stod som paa Naale, til hun kom tilbage og sagde: „Vær saa god, det er denne Vej.“ Gerda fulgte efter Pigen til den stansede, aabnede en Dør og sagde: „Værsgod“.

Gerda traadte ind, hun hørte, at Døren blev lukket bag hende, hun befandt sig nu i Direktørens private Kontor. Der sad han henne ved Vinduet i en dyb Lænestol med en Avis bredt ud foran sig. Nu lagde han Avisen fra sig, rejste sig op i sin fulde Højde. Han var en meget høj og kraftig Mand, med et ret strengt Udtryk i de staaende Øjne.

„Naa, hvad ønsker De, Fru Jørgensen, sagde han, idet han vendte sig om mod Gerda. Hun var nu fuldkommen rolig, og med klar Røst frensagde hun sit Ærinde: „Jeg er kommet for at bede Dem, Hr. Direktør, om De vilde indsætte min Mand i hans Arbejde igen, han er ude af sig selv af Sorg, fordi han var saa opfarende over for Dem i Dag, og hvad skal der ogsaa blive af os nu, naar Poul ingen Arbejde har. Aa, Hr. Direktør, De maa forstaa mig og hjælpe os.“

„Har Deres Mand sendt Dem her hen?“ spurgte Holck.

„Nej, det har han ikke, han ved ikke noget om dette.“

„Naa, da synes jeg, at det havde været mere passende, om han selv var kommet og havde givet mig en Undskyldning,“ udbrød Direktøren, idet han gav sig til at

vandre op og ned ad Gulvet med Hænderne paa Ryggen.

„Poul er saa stejl, det er hans store Fejl,“ svarede Gerda, „han vil hellere tage Følgerne af sine Handlinger end bede om Tilgivelse; men jeg skal nok faa ham til at give Dem en Undskyldning, hvis han bare kunde faa sit Arbejde igen.“

Gerda stod nu tavs, nervøs afventende Direktørens Svar.

Direktøren var blevet tankefuld, han gik stadig væk frem og tilbage over Gulvet, han tænkte paa, at han jo egentlig havde gjort den unge Mand Uret, havde han selv været i Arbejderens Sted, havde han uden Tvivl handlet ligesaa, og nu kom denne prægtige lille Kone hen til ham for at mæle dem til Fred og Forsoning; han tænkte ogsaa paa, at han selv havde en Kone og en lille Dreng, og hvor frygteligt det vilde være for dem, hvis han ingenting tjente og de skulde henvise til Fattighjælp. Han standsede op lige foran Gerda og sagde med mild Stemme: „Ja, Deres Mand maa sandelig prise sig lykkelig, at han har en saadan Kone, der er villig til at gaa i liden for ham, og da De nu er kommet her for at bede mig om at gøre det godt igen, kan jeg ikke sige Nej. Jeg vil ikke styrte Dem og Deres Familie i Ulykke, ved at holde paa min Stolthed. Jeg er ogsaa klar over, at jeg ved min Hidsighed har stødt en af mine bedste Folk fra mig.“

Gerda følte, at det var som om der faldt en tung Byrde fra hendes Hjerte, hendes Stemme skælvede let af Glæde, da hun sagde: „Aah, Tusind Tak, Hr. Direktør, fordi De vil tage Poul igen, hvor vil han blive glad.“

„Ja, jeg havde vel heller ikke gjort det, hvis ikke De var kommet herhen og bragt mig til Eftertanke. De kan nu gaa hjem til Deres Mand og sige, at han kan møde paa Fabrikken i Morgen tidlig som sædvanlig.“

„Hvordan skal jeg dog takke Dem, Hr. Direktør,“ sagde Gerda bevæget.

„De skal slet ikke takke mig, jeg er lige saa glad som Dem, fordi jeg nu har faaet Lejlighed til at gøre min Uret god igen.“

Holck rakte nu Gerda Haanden og sagde: „Farvel, Fru Jørgensen og hils Deres Mand.“

„Farvel, Hr. Direktør og mange Tak“, sagde Gerda og gik ud i Entreen.

Stuepigen lukkede hende ud Gerda kunde ikke lade være at smile venligt til hende.

Da Gerda var kommet ned paa Gaden løb hun, hun brød sig ikke om, at Folk vendte sig om og saa efter hende, hun maatte skynde sig hjem.

Besøget hos Direktøren havde taget lang Tid, og Poul kunde gerne blive urolig for hende Hun var ganske forpustet, da hun naaede hjem. Poul sad og saa hen for sig med mørk Mine. Pludselig lød Gerdas friske Stemme: „Nu skal Du være glad lille Pollermand. Du har faaet Dit Arbejde igen.“

Gerda slyngede Armene om hans Hals og knugede ham ind til sig.

Poul stirrede et Øjeblik forbauset paa hende: „Har Du været henne hos Direktøren og tiggende om Naade,“ sagde han saa, han saa i dette Øjeblik alt andet end mild ud. „Ja, Poul, det var jo den eneste Udvej, og Du tro, Direktøren ogsaa var ked af det, han indrømmede, at det var hans Skyld, som det var gaaet, og nu har vi ikke Grund til andet end at være glade, Du.“

„Gerda, Du er nu alligevel en Knop,“ sagde Poul og hans Ansigt lyste af Glæde. „Jeg er stolt af Dig, kan Du tro; men lad os nu faa den Mad, den er nok iskold, men hvad gør det.“

Nu hørtes en højlydt Graad inde fra Soveværelset. Det var Birte, der forkyndte, at hun ogsaa vilde ind og være med.

Fra Uge til Uge.

—0—

Med denne Uge glider vi ind i den bornholmske Højsæson, hvad Turisttrafikken angaar, og Hoteller og Pensionater venter i Løbet af faa Dage at faa fuldt optaget. Allerede nu ses mange Feriegæster, de fleste Landliggere er komne, og de første Telte er rejst i Læ af Klipperne ud mod det blaaende Hav.

Dampskibsselskabet »Østersøen« har haft »Hammershus« i Dok, hvor den er grundig efterset, og nystroget fra for til agter — indleder den i Dag Sæsonen med en LYSTTUR TIL CHRISTIANSØ. I Morgen sejles til Simrishamn og fra den 21. hver Tirsdag og Fredag til Sassnits. Der er allerede indløbet en Mængde Bestillinger, saa det tegner til en god Sæson. Desværre er Skibet for lille til at tilfredsstille den stadig voksende Biltrafik til Bornholm, og Selskabet haaber snarest at kunne sætte en større Baad ind paa Simrishamn-Ruten.

Vi aftrykker den udførlige Fartplan, saavel som Trafikbilens Træffetider paa Strækningen — Sandkaas-Finnedalen, der ogsaa træder i Virksomhed i Dag. Desuden gaar Motorbaaden »THOR« hver Dag den sædvanlige Rute til Gudhjem, om Søndagen dog kun til Helligdommen og Stammerhalde, hvor **Bornholms Zoologiske Have** fortsat er Samlingsstedet for en stor Del af Bornholms Befolkning.

Palmehaven

har fortsat Succes, her mødes alle, der har Trang til at fejre en glad Aften, og Hr. Jørgensen sørger for at Programmet stadig er nyt og afvekslende. For Tiden optræder de akrobatiske Stepdansere Cissie og Max samt den meget omtalte Mystiker Kai Rau.

Overalt i Sandvig er allerede godt besat med Turister, og saavel Hoteller som Pensionater venter fuldt Hus i Løbet af denne Maaned. **Strandhotellet** har allerede over et halvt Hundrede liggende Gæster, og i Salen spiller hver Aften Alwin Kochs udvidede Orkester smeltende Dansemelodier og Skuespillerparret Arla Poulsen og Peter Jensen underholder Publikum. Førstkommende Søndag optræder Russeren Les Lwovi og Partnerske med lettere musikalsk Underholdning og viser deres fænomene Evner til at trylle de vidunderligste Toner af saa banale Genstande som Trækloster og Jernstænger ophængt i Snore. De har nylig gjort stor Lykke i København.

BIOGRAFEN.

Fredag, Lørdag og Søndag fremvises den kendte Fy- og Bi-Film »Vester-Vov-Vov«, en rørende og dog fornøjelig Film som har haft en stor Succes overalt, hvor den er naaet frem, og antagelig ogsaa her vil trække fuldt Hus.

SANDVIG KUNSTBOD

har indrettet Lokaler i Avlsbruger Grønbechs Gaard. Vi har haft Lejlighed til at tage Forretningen i Øjesyn, og der er mange smukke Ting, som vil interessere Damerne. Haandvævede Puder, Tæpper, Servietter o.l. i smukke moderne Monstre, passende til ethvert Hjem, dejlige Tønderske Kniplinger, fine Lommetørklæder, Keramik og Ravarbejder, som forhaabentlig finder et købedygtigt Publikum blandt Sæsonens mange Bade-gæster.

Landsbyen

der i Søndags aabnedes med fuld Musik er vel nok noget af det mest originale, vi endnu har set i Allinge-Sandvig, og det tjener til Herr Frederiksen og Herr Mogens Eges Ros, at Originaliteten virkelig er blevet udført i alle Detaljer. — Naar man træder ind i Landsbyen, befinder man sig straks hensat til Tyrol — her er smaa hyggelige Huse med Vinduesskoder, Svalegange og Lys i Vinduerne. Alt er blomstersmykket, og et „Gasthaus“, er her naturligvis ogsaa; det er „Die Löwen“, paa hvis Balkon Musikken er anbragt, og i hvis Krostue man kan faa alt, hvad Hjertet begærer. Baggrunden er Tyrols Bjerge — med og uden Alpeglød. Værten kunde allerede i Søndags glæde sig over fuldt Hus, og der venter ham sikkert en god Sæson. Der er Musik og Dans hver Aften.

En ung Pige, der synger sig til 1 Mill. om Aaret.

—0—

London er for Tiden besat af en Lilly Pons-Stemning, fortæller Tidens Tegn.

Lilly Pons er kun 24 Aar gammel. Hun er fransk af Fødsel og har i Løbet af faa Aar skabt sig en enestaaende Karriere som Sangerinde. Hun var til at begynde med Skuespillerinde, og var aabenbart ikke særlig fremragende. Men en Dag fik hun en lille Operetterolle, og da hun havde Heldet med sig, bestemte hun sig til at ville gaa ind i Sanger-Faget. Tre Aar senere deputerede hun som Sangerinde i den lille By Mühlhausen, uden at der gik større Genlyd af den Begivenhed; men for to Aar siden kom hun tilfældigvis til at synges for en af Direktørerne for Metropoli-Operaen, og samme Dag begyndte hendes „Stjerne“-Tilværelse.

Hun maatte underskrive en Kontrakt paa fem Aar og tjener for Tiden en Million Kroner om Aaret. Dagen efter sin Førsteoptræden paa Metropolitan i New York var hun Kæmpebyens Yndling. Hun har nemlig ikke alene en dejlig Stemme, men er ogsaa et særdeles yndigt Væsen at se. Hun er kun fem Fod høj og maaler 17 Tommer om Livet. Hendes Fødder er saa smaa, at hun ikke kan faa færdigt Fodtøj.

Forleden optraadte hun i Albert Hall i London, og Kritikeren Winifred Loraine skiver:

Ingen Kunstner, ingen offentlig Skikkelse kan nogen Sinde have fejret større Triumf end Lilly Pons og det var en retfærdig Triumf. For denne unge Pige viser, at den menneskelige Stemme kan øve en magisk Tryllekraft, som intet i Verden kan overgaa.

Hendes Program er da ogsaa noget for sig selv. Det bestaar bl. a. af Sange, der ikke er blevet sunget i 300 Aar, fordi der ikke fandtes nogen Stemme, som kunde spænde over det Register, Sangene krævede. Lilly Pons synger bla. a. rent A over det høje C, det højeste nogen menneskelig Stemme kan naa. En Specialist i New York, der har undersøgt hendes Hals, siger, at næst efter Caruso har hun den stærkeste Hals, han har set.

Trods den fænomene Lykke, Lilly Pons gør, er hun sygelig nervøs ved hver Optæden. Hun ryster, saa hun knapt kan staa paa Benene, og hun kan ikke spise noget i lange Tider i Forvejen.

Vær god mod Naturen.

—◇—

Den skønne Natur fylder dit Sind med Friskhed og Glæde —

Den gør dig sundere baade paa Legeme og Sjæl. — Derfor — vær god mod Naturen som mod en Ven!

Har du fundet en køn Plet ude i den fri Natur, saa ødelæg den ikke! Husk paa, Naturens Skønhed er ikke din alene, den er alles!

Har du ligget i et Skovbryn eller paa en Strandbred og spist din Mad, saa efterlad ikke Stedet som en Køkkenmødding, naar du gaaer din Vej. Lad ikke tomme Flasker, Konserverdaaser, Æggeskaller og Papir forstyrre Skønhedsindtrykket for dem, der siden søger Stedet!

— — — — —

Gør rent efter dig!

Pluk aldrig Markens eller Skovens Blomster, hvis du ikke bryder dig om at tage dem med hjem. Det er hensynsløst at plukke Blomster for straks efter at smide dem bort igen. Ogsaa Blomster lever, og saa længe de lever, kan de glæde Mennesker.

Ryk ikke Anemoner eller andre Blomster op med Rod! Naar du gør det, er du med til at udrydde den danske Skovs Skønhed! Vil du ved Foraarstid have grønne Bøgegrene med dig hjem fra en Skovtur, saa skær Grene omhyggelig af med en Kniv! Skær dem af med et skraat Snit, og vælg dem paa en saadan Maade, at du ikke ødelægger Træets Form og Skønhed. Tag kun Grene, hvor du har Lov dertil! Ødelæg aldrig unge Træers Topskud. Glæd dig ved Fuglenes Sang, men rør ikke Fuglenes Reder.

Færdes du paa Steder, der tilhører Privatmænd, saa vær dobbelt omhyggelig og nænsom i din Optræden. Hensynsløse Turister har lukket Adgangen til mange kønne Steder i vort Land, fordi de ikke var gode mod Naturen.

Vær varsom med Ild, naar du færdes i Skov.

Men du, som har lært at sætte Pris paa Naturens Skønhed, du vil altid være en god Turist.

Du vil altid erindre, at saa køn og ren, som du selv ønsker at møde Naturen, saa køn og ren bør du efterlade den til andre.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassetilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.** i alle Størrelser samt **Hatte, Huer** og **jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletojt, Bomuldstøjt, Lærreder, Gardinstøjt, Dynetøjt, Fjer, Tæpper, Trikotage** og **Garner.**

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør, Alt udført af bornh. Arbejdere. Telefon 127.

Allinge Skæveri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt **Brænde** i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Strandhotellet, Sandvig.

Ogsaa i Aar giver Kapelmester Alwin Koch Koncert hver Aften i Sæsonen. * 1. Kl. Restaurant. * Moderate Priser. *Ærbødigt Fr. Bidstrup.*

Stort Udvalg i Fiske- og Grønt-til billigste Priser **Konserves**
Axel Mogensen, Tejn.

Is- og Mælkeudsalget, Lindeplads
Brug mine 1. Kl. isafkølede Mejeriprodukter. Ren tuberkulosefri Mælk, Smør, Kaffe- og Piskefløde samt alt i Spise-Is og Blok-Is, smaa og store Portioner. — Bestillinger modtages ved Vognen eller Telefon 62. — Varerne bringes omg. i Byen. *Ærbødigt Charles Pedersen.*

Landsbyen
Søndag d. 17. Juni
* Dansant til Kl. 2 *

4 Mands Jazzband
THE BLUE BOYS

DAMPSKIBSSELSSKABET „ØSTERSØEN“
ALLINGE S.S. „Hammershus“ ALLINGE
FARTPLAN gældende fra 16. Juni til 30. August 1934 inclusive.

Mandag, Tirsdag, Torsdag og Lørdag	Søndage	Løses som Pilene angiver	Søndage	Mandag, Tirsdag, Torsdag og Lørdag
9.42	5.25	14.02	18.23	18.23
11.30	7.17	15.50	16.35	16.35
11.05	—	17.00	16.15	1.25 16.15
12.35	—	18.30	14.45	†23.55 14.45
14.10	8.24	20.30	14.04	23.32 14.04
*16.28	*10.45	22.53	11.50	21.21 11.50
16.45	11.00	23.05	*10.30	*21.00 *11.30
19.15	13.30	1.30	8.00	18.30 9.00

* I Simrishamn ankommer Toget til og afgaar fra Bornholmerdamperens Anlægsplads.
† 17. Juni ingen Forbindelse Malmø—København.
Billetter København-Allinge Hammerhavn.
Enkeltbillet (Alle Priser excl. Kurs) ... II Kl. 11.45 ... III Kl. 9.60
Dobbeltbillet (Gyldighed 30 Dage) ... II Kl. 19.50 ... III Kl. 17.55
Søndagsbillet Allinge—Malmø 10,50 Tur og Retur.
do. Allinge—Simrishamn 5,00 Tur og Retur.

Lysttur til Christiansø Onsdag og Fredag:
Afg. fra Allinge Kl. 10.30 og fra Gudhjem Kl. 11.30.
Retur fra Christiansø Kl. 3.30.
Damper-Billet **4 Kr.** og med Jernbanebillet **5 Kr.**
Til Sassnitz: Afgang fra Allinge Tirsdag og Torsdag Kl. 19.45.
Fra Sassnitz Onsdag og Fredag Kl. 2.45 (Ank. til Allinge Kl. 9.30)
Pris: Enkeltbillet **12 Kr.**, Dobbeltbillet **17. Kr.**

Billetter og Oplysninger:
Turistbureauet i Sandvig, Telf. 100.
A/S Dampskibsselskabet „Østersøen“s Expedit. (ved Havnen). Allinge. Telf. 75.

Bornholms Zoologiske Have!

ved **STAMMERSHALDE** (kun et Kvarter Gang fra Humledal St.)
Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang.
Bjørne - Ulve - Ræve - Grævlinge - Aber - Hjorte m. m. Rov- og Hønsfugle
I den kunstige Sø findes: Svaner - Størke - Fiskehejrer og mange forsk. Ænder.
Nyt! Nyt! Den store Berberløve og den brune Landbjørn.
En ideel Søndagsudflugt! 1. Kl. Restauration - Madkurve kan medbringes
Musik hele Dagen fra moderne Højtaleranlæg
Entré: Voksne 50 Øre - Børn 25 Øre. Partouk kort for 1/2 Aar 3 Kr. og 1.50 Kr.
Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.
Telefon Allinge 121. **Direktionen.**

Sommerstrømper i moderne Farver

Silkestrømper, alle lyse Farver, pr. Par 2,25-2,85
Holdbare Traadstrømper 1,65-2,35
Silke og Traad sammen, meget stærke 2,90-4,50
Ankelsokker, hvide og kulørte 0,85

Nordlandets Handelshus.

Alle Tryksager
saasom
Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselsblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort
leveres bedst og billigst fra
Allinge Bogtrykkeri.

Sandvig Kunstbod

Udsalg af Kunstindustri i Crønbechs Gaard

Medhjælper
kan straks faa Plads paa
Gothegaard, Klemensker.
Tlf. Kl. 99x

Kökkenpige,
flink og proper, kan straks faa Plads paa
Hotel Sandkaas.

Navneskifte.
Det meddeles herved, at den af mig købte Ejendom i Aamindet (før Anderseu) nu hedder Hørsholm.
E. Munch, før Sæne.

Kløver til Salg.
O. Christensen,
Havnegade, Allinge.

En Chauffør
og en flink Pige kan faa Plads.
Gartner Kofod, Allinge

Biografen.

Fredag, Lørdag og Søndag Kl. 8
Vester-Vov-Vov.
Dansk Tale- og Tonefilm
m. Karin Nellemose, Petrine Sonne m. fl.
Den bedste af alle Fy- og Biifilm.

STRANDHOTELLET.

Søndag den 17. Juni
Sidste Optr. af Skuespillerparret
Arla Poulsen og Peter Jensen.
Nyoptræden af
Russeren Les Lwowi m. Partner
Musikalsk Akt.
Alwin Kochs udvidede Orkester

Rø Svineavlforening
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 16. Juni, Eftm. Kl. 6 paa Rø Afholdshotel.
Bestyrelsen.

Skolekørsel.
Hurtig og grundig Uddannelse. Garanti for bestaaet Prøve.
J. Arnoldus.
Tlf. Østerlars 66.

En aars gammel Kvie
er bortløben. Oplysninger bedes sendt til **Anton Holm** ved Lyngholt. — Tlf. Kl. 185 x.

Vattæpper.

Nu er Tiden til at anskaffe Dem en af vore kendte Kvaliteter i Vattæpper, som vi fører fra Kr. 8,75. Ekstra store Størrelser fra 11,50.
Prima Tæpper betrukket med lysægte Satin i flere Farver.

Nordlandets Handelshus.
Forretningskonvolutter
sælges med Firma fra kun 8 Kr pr. Mille.
Allinge Bogtrykkeri.

Proper og behageligt Sommerbrændsel

er aflange Skandia-Brunkulsbriketter og runde Antracite Ægbriketter

Disse sælges billigst i **Nordlandets Handelshus.**

Se her!

Gør Deres Indkøb nu — Vi har det største Udvalg i
Moderne ensfarvede Slips fra Kr. 2.75
Ensfarvede Sommerskjorter - - 5.75
Herrehatte - moderne - - 6.50
Slipover og Crossover - - 4.25
Herre - Sokker i alle Mønstre - - 0.85

HUSK!

altid bedst og billigst i **NORDLANDETS HANDELSHUS**

Mange gode tørre **BRÆDDER** sælges!
Heriblandt store Partier tørre, solide Brædder, som sælges til samme Pris, som Udsudsbrædder koster.
Særdeles smukke, russiske **FINERPLADER** i 4 og 5 mm Tykkelse, samt **MASONITEPLADER**, blød, halvhaard og haard Kvaitet, til at dække fugtige Vægge med o. s. v., sælges til den rigtige Pris i **Nordlandets Handelshus.**

MAGASIN DU NORD

har det største Udvalg i Herrelingeri og til rimelige Priser.

Moderne Faconer i **Filthatte**, alle med Foer 7,85—8,85—9,75
Den danske Hat **Danica** i gode Farver 12,50
Prima **Haarhat** 16,50
Nye **Straahatte**, eng. Facon 4,85—5,25—7,00—9,25
Blaa **Kasketter** og moderne Mønstre i Sportshuer er paa Lager til mange Priser.
Kulørte ensfarvede **Manchetskjorter** med fast Flip fra 4,75
Do. do. med 2 Flipper 6,25—7,25—8,85
Do. sribede do. med 2 Flipper 5,50—10,50
Prima hvide **Skjorter** med fast Flip, amk. Facon 6,85
Halvstve **Flipper** 0,60—0,85—1,20
Hvide **Tenniskjorter** af prima Poplin.
Mægtigt Udvalg i kulørte **Bindeslips** fra 0,85—5,50
Fiks Nyhed i uldne Sommer-Bindeslips „Cashwool“ prikket og sribet 3,50
„Usynlige“ **Sommerseler** 2,85
Stort Udvalg i **Livremme** fra 0,60—2,75
Flonelsbenklæder i lysyraa fra 8,50
do. lysgrønne 12,50
do. lysgraa sribet 13,75—14,50
Ensfarvede kulørte **Poloskjorter**, Traad & Silke 7,85
Lyse **Sommer-Regnfrakker**, smaa Størrelser 9,85, større 11,00
Imprægnerede **Gabardinefrakker** fra 45,00

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet.
Victor Planck, Allinge.

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligkiste-Lager
Ligtøj og Ligsenge
Ordning af Begravelser
Tlf. 77 og 79

De Averterende

anmodes høfligt om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Endnu haves Restoplæg af **Hammershus Birks Historie** som sælges til en Pris af 2 Kroner.
Allinge Bogtrykkeri.

Vær god mod Naturen.

Den skønne Natur fylder dit Sind med Friskhed og Glæde —

Den gør dig sundere baade paa Legeme og Sjæl. — Derfor — vær god mod Naturen som mod en Ven!

Har du fundet en køn Plet ude i den fri Natur, saa ødelæg den ikke! Husk paa, Naturens Skønhed er ikke din alene, den er alles!

Har du ligget i et Skovbryn eller paa en Strandbred og spist din Mad, saa efterlad ikke Stedet som en Køkkenmødding, naar du gaar din Vej. Lad ikke tomme Flasker, Konservdaaser, Æggeskaller og Papir forstyrre Skønhedsindtrykket for dem, der siden søger Stedet!

— Gør rent efter dig!

Pluk aldrig Markens eller Skovens Blomster, hvis du ikke bryder dig om at tage dem med hjem. Det er hensynsløst at plukke Blomster for straks efter at smide dem bort igen. Ogsaa Blomster lever, og saa længe de lever, kan de glæde Mennesker,

Ryk ikke Anemoner eller andre Blomster op med Rod! Naar du gør det, er du med til at udrydde den danske Skovs Skønhed! Vil du ved Foraarstid have grønne Bøgegrene med dig hjem fra en Skovtur, saa skær Grenene omhyggelig af med en Kniv! Skær dem af med et skraat Snit, og vælg dem paa en saadan Maade, at du ikke ødelægger Træets Form og Skønhed. Tag kun Grene, hvor du har Lov dertil! Ødelæg aldrig unge Træers Topskud. Glæd dig ved Fuglenes Sang, men rør ikke Fuglenes Reder.

Færdes du paa Steder, der tilhører Privatmænd, saa vær dobbelt omhyggelig og nænsom i din Opræden. Hensynsløse Turister har lukket Adgangen til mange kønne Steder i vort Land, fordi de ikke var gode mod Naturen.

Vær varsom med Ild, naar du færdes i Skov.

Men du, som har lært at sætte Pris paa Naturens Skønhed, du vil altid være en god Turist.

Du vil altid erindre, at saa køn og ren, som du selv ønsker at møde Naturen, saa køn og ren bør du efterlade den til andre.

Badningens 10 Bud.

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.
2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsætter kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af et Ildebeholdende, og Kræfterne derved svigter dig.
3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.
4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.
5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerter virker normalt igen) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjerterebank maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.
6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.
7. Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbade.
8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlads at tage ud paa egen

Trafikbilens Træffetider

Gældende fra 15. Juni til 15. August 1934 begge Dage inklusive

Afg. Sandkaas	Allinge Posthus	Sandvig Torv	Sandvig Banegd.	Blanche Hotel	Hammershus	Ank. Finnedalen	Afg. Finnedalen	Hammershus	Blanche Hotel	Sandvig Banegd.	Sandvig Torv	Allinge Posthus	Ank. Sandkaas
830	745	750		900	800	810	815	825	830		840	845	855
910	840	845	850	930	905	915	925	935	940		945	950	1000
1000	920	925		935				950	955		1000	1005	1015
1020	1010	1015		1020	1025			1030	1035		1040	1045	1055
1100	1030	1035		1040	1045			1050	1055		1100	1105	1115
1120	1110	1115	1120	1125	1130	1140	1140	1150	1155		1200	1205	1210
	1130	1135		1140	1145			1150			1155		
		1200		1205	1210			1300	1305	1310	1315	1320	1330
1300	1305	1310		1315	1320	1330	1330	1340	1345		1350	1355	1405
1330	1335	1340		1345	1350	1400	1405	1415	1420		1425	1430	1440
1415	1425	1430	1435	1440	1445			1450	1455		1500	1505	1515
1445	1455	1500		1505	1510			1520	1525		1530	1535	1545
1520	1530	1535		1540	1545			1550	1555		1600	1605	1615
1550	1600	1605		1610	1615			1620	1625		1630	1635	1645
1620	1630	1635		1640	1645	1655	1700	1710	1715		1720	1725	1730
1650	1655	1700		1705	1710			1715	1720	1725	1730	1735	1740
1730	1735	1740		1745	1750	1800	1805	1815			1820	1825	1830
1740	1745	1750		1755	1800			1805			1810	1815	1820
1820	1825										1910	1920	
	1910	1915		1920	1925			1945	1950		1955	2000	2010
1930	1940	1945		1950	1955	2005	2010	2020	2025	2030	2035	2040	2050
2020	2030	2035		2040	2045			2050	2055		2100	2105	2115
2100	2110	2115									2100	2105	2115
2120	2130	2135		2140	2145			2150	2155		2200	2205	2215
		010		015	020	030					010	015	025

Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end re 1 er sikre paa, at den kan bæ- at jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt "kunstigt Aandedræt" (Schäfer-Metoden)

Det "kunstige Aandedræt", og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af "kunstigt Aandedræt" kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Den gamle Mand.

Nu er Kænguruherne som Følge af den stærke Efterstræbelse ikke mere saa almindelige som tidligere; men paa hin Tid, da jeg opholdt mig i Australien som Farmer, var de talrige og gjorde ofte stor Skade paa Markerne, saa at vi holdt ligefremme Klappaater paa dem ved Hjælp af vore Hunde, der var dresserede til Jagten.

Kænguruhen, der er et planteædende Dyr, er som Regel uhyre sty; men ser den, at det er umuligt at indslippe, kan den godt finde paa at sætte sig til Modværge, og den er da ikke nogen ringe Modstander. Den bider slemt og forstaar at bruge sine kraftige Bagben paa en ret eftertrykkelig Maade.

I Almindelighed lever Kænguruherne i Flokke, men enkelte Dyr — altid Hanner — lever enkeltvis, sikkert fordi de ikke kan holde Fred med de andre. De indspøde kalder dem for "gamle Mænd" og vogter sig vel for at angribe dem, thi de er ikke blot ondskabfulde, saa at de gaar angrebsvis til Værks, men de forstaar tillige at bruge alle Forsvarsmidler. Mit Eventyr, som jeg oplevede med "en gammel Mand", vil tilstrækkelig vise dette.

En tidlig Morgen red jeg hjemmefra, forsynet med min Jagtbøsse og Revolver og fulgt af mine fire Kænguruhunde. Jeg havde vel redet ca. 3 Mil, da mine Hunde pludselig til min store Forundring jagede en Kænguruhund op; den havde aabenbart ligget og sovet og satte nu af Sted i vældige Spring fulgt af mine Hunde.

Uvilkaarlig fulgte jeg efter, greben af Jagtiver. Uden Tvivl vilde den være undsluppen, hvis den ikke pludselig havde stiftet Retning og var slygt ind gennem et snævert Pas, der paa alle Sider var omgivet af lodrette Klipper og i Bunden havde en lille Sø eller Dam. Kænguruhen er en ypperlig Svømmer og klarer sig langt bedre i Vand end Hundene; allerede dette burde have fortalt mig, at det var en klog Krabat. Jeg red langsomt efter, og idet jeg tog Sigte med min Revolver, fyrede jeg og saarede Dyret.

I det samme havde Hundene naaet den, men den "gamle Mand" stod allerede i Forsvarstilling og ramte med det ene af de stærke Bagben den første Hund saa kraftigt, at Hunden fløj ud i Vandet, hvor den druknede. Den anden Hund, et overmaade glubst Dyr søgte at faa fat i Kænguruhens Strube, men med sine Forpoter, som Kænguruhen kan bruge næsten som Hænder, greb den Hunden og sprang atter ud i Vandet, aabenbart for at drukne den.

Bandets Dybde var vel nogle F. d, og jeg saa nu, at den "gamle Mand" holdt Hunden ude saa længe, til den var død, hvorpaa den slyngede den ind paa Bredden.

Rasende hævdede jeg for anden Gang Revolveren og fyrede. I næste Nu stekte noget uventet. I sit Raseri gjorde Kænguruhen et Spring paa over tyve Fod lige løs paa mig og omsluttede mig med sine Forben næsten som en Björn. Jeg tabte naturligvis Ligevægten og var halvt bevidstløs af Smerte som Følge af de dybe Saar, jeg fik i Stuldbrene af "den gamle Mand"s Kløer.

En vild Kamp opstod. Dyret slæbte mig med uimodstaaelig Kraft hen mod Vandet, aabenbart for at drukne mig ligesom Hunden; det nyttede ikke at jeg stred imod, lidt efter gav den mig en Duffert, saa det kunde forslaa. Jeg holdt Vejret tilbage saa længe jeg kunde, men vil sikkert alligevel være druknet, om ikke de to Hunde, der var tilbage, var gaaet løs paa Tjenden. Medens den ene bed sig fast i dens Ryg, bed den anden den i Nakken med et saadant Raseri at Kænguruhen slap mig.

Jeg var ikke længe om at krybe i Land og blev nu Vidne til, hvorledes de tre Dyr dannede en vildt kæmpende Klynge ude i Vandet. Hurtig løb jeg hen til min Hest, hvor jeg havde Geværet, og uden at betænke mig fyrede jeg, stont der var en Mulighed

for, at jeg vilde ramme en af Hundene. Heldigvis blev det dog Kænguruhen, der fik Kuglen, og mit Skud havde ramt godt. Den slap sit Greb om den ene af Hundene, der imidlertid var saa ilde tilredt af Kænguruhens Kløer, at jeg maatte dræbe den.

Endnu et Skud gjorde det fuldstændigt af med den "gamle Mand".

Udmattet af mit Blodtab vakkede jeg tilbage til Hesten og red hjemefter; men det var den strengeste Ridetur, jeg nogen Sinde har haft. Da jeg naaede hjem var jeg næsten bevidstløs, og mine Folk maatte løfte mig af Sadlen, og der forløb flere Uger, inden jeg blev rask.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Jodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebane, naar der findes brugeligt Fortoug, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebane, men skal være opmærksomme overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standsning eller Forandring af Færdselsretning, ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejtryks og Jodgængerfelter, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vending og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadekryds er forbudt.

Cil højre svinges i tort Væ, til venstre i meget stor Væ.

Bed Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Pisten er ikke nok.

Intet Køretøj maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forhjulskørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forhjulskørselen, naar han varskoer derom. (§ 10).

Vi mødes i Palmekaven!

Hver Aften
1. Kl. Orkester og Artister

Koncert
Dansant
Artistoptræden

Den rigtige Sko til den rigtige Pris
faas hos
C Larsen, Vestergade, Allinge.

Vi sender Dem „Nordbornholm“ hver Uge.
Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Vejre stæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et kørende Køretøj foretager Udføring ved Fgangsætning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Vigtog, Troppeafdelinger eller Processioner.

Lygteændingsstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hestekøretøjer være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Bakker paa Cyklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, ligger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklist skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortoug eller ud af Porte etc. Cyklist maa ikke hage sig bagi andre Køretøjer, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Katterje og i Lygteændingsstiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklist skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8, i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorførende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvisst til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetinget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.